

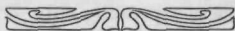
prav lahko! Treba je namreč samo malo trdega papirja, na tega naslikaj drevo, hišo, grm i. t. d. in potem postavi to sliko na primeren prostor. — Igralci se oblačijo v sosedni sobi ter prihajajo skozi označena vrata na oder.

To je vse, kar je treba omeniti o postavljanju domačega gledališča!

Ni pa dovolj, da imamo samo gledališče, ampak imeti moramo tudi igre, ki jih hočemo igrati. Tudi v tem oziru vam ni treba preveč skrbeti. Vzemite si Stritarjeve „Zimske večere“, „Jagode“ in „Lešnike“, ki jih je izdala „Družba sv. Mohorja“, pogledajte si razne letnike „Zvončka“ — pa dobite dovolj primernih iger za svoje gledališče! Naš list bo že še priobčil kako primerno igro. Če pa nimate nobene izmed teh knjig, potem vam svetujem nekaj drugega! Gotovo imate kakšno knjigo, ki se v nji nahajajo razne pravljice in pripovedke! Vzemimo na primer „Pravljico o vetru.“ Iz te povesti si napravite sami igro. Treba je le, da si zapišete to, kar govori veter, v poseben zvezek, to, kar govori mlinar, zopet v poseben zvezek i. t. d. — potem pa se nauči vsak svojo ulogo, pa imate lepo gledališko igro.

No, in ko ste se vsak svojo ulogo lepo naučili, povabite svoje znance in sosede ter jim pokažite, kaj znate. Ko ste doigrali, pobirate lahko od gledalcev prostovoljne prispevke, ki jih uporabite za različne potrebe pri odru.

In tako vam bodo tekli dnevi v veselju in zadovoljnosti, v vaših srcih pa bo vzplapolal ogenj navdušenja do večnolepe umetnosti, dobili boste smisel za vse zvišeno in lepo, zakar vam bo najbolj hvaležna vaša domovina.

Zvezde.

<i>Moja hčerka rada gleda,</i>	<i>Rada bi do njih zletela,</i>
<i>ko prižiga zvezde noč,</i>	<i>da peruti dá ji kdo,</i>
<i>in pošilja jim pozdrave,</i>	<i>kar tako do njih ne more —</i>
<i>od veselja vriskajoč.</i>	<i>zvezde daleč so tako!</i>

Ko jo sen sladak objame,
zvezde pridejo do nje.
Š njimi govori, igra se —
kaj, kako — to sama ve.

E. Gangl.

